

dicem principalem requirentem, quod probat *textus in leg.* *cum fideicommissum 7. ff. de confessis, & in l. si Prator 75. in princip. & in §. Marcellus, ff. de iudic. sumptu argumento de Judge dato ad delegatum, vel ordinarium requisitum. Ita resolvunt Angel. in d. l. à Divo Pio, in principio num. 4. Imola num. 5. Cuman. n. 5. Alexand. ex n. 9. Jaf. num. 12. & 13. ff. de re iudic. gloss. in dict. capit. *Pastoralis* 28. §. quia vero, verb. Et si sciat. ff. de offic. & potest. judic. deleg. Ancharran in *Clement.* 1. n. 10. de sentent. & re iud. Menoch. de arbitris, lib. 1. quest. 38. n. 9. Cancer variar. resol. par. 2. cap. 15. n. 17. & seqq. & n. 23. cum seqg. Carrocius de remed. contra sententias, except. 64. ex n. 1. (Bobadil. ubi sup. Salgad. de Reg. protect. part. 1. cap. 7. ex num. 28. Surd. cons. 358. num. 14. & 15. lib. 3.)*

13 Ab istis solis dissident Bart. in d. l. à Divo Pio. in principio num. 7. eo quod dictum est, Judicem istum requisitum non solum non posse pronunciare super istis exceptionibus, sed neque de illis posse cognoscere, quinim statim postquam opponuntur, debere remittere ad principalem Judicem requirentem, qui de illis cognoscet, & eas definiat. Cujus sententiam sequitur, multiscaec, & satis verisimilius rationibus defendit Bartholomaeus Socinus in dict. leg. à Divo Pio in principio, ex num. 25. & Zasius in ead. leg. à Divo Pio, §. sententiam, num. 5. Ancharranus ubi supra, (& Barbosa in leg. si Prator 75. in princip. num. 15. 20. & 62. & in §. Marcellus, num. 8. ff. judic.)

14 Secundò, aliae sunt exceptions, quæ modificant sententiam, ut quod quis non convenienter, nisi in quantum facere potest, quod debitor velit, & possit compensare, vel dividere obligacionem ex beneficio epistole Divi Hadriani, vel quod sit executum in bonis alienis, & de istis requisitus Judge non solum potest cognoscere, sed etiam super eisdem definire. Ita docet Bart. in d. l. à Divo Pio, in principio numer. 8. quem omnes sequuntur, ut notat Jason ibi num. 12. Zasius in dict. §. sententiam num. 5. Panormitanus in dict. cap. *Pastoralis* 28. §. quia vero num. 3. Felin. num. 16. Menochius dict. quest. 38. num. 10. Ancharranus ubi supra. & Minsyngierius, infra referendum (Larrea decif. 82. num. 6. Barbosa in d. leg. si Prator 75. in princip. ex num. 53. ff. de iudicis. Salgado de Regia protect. part. 1. cap. 7. ex num. 39. Scaccia de appell. quest. 7. limit. 10. num. 47.) Ratio est, quia requisitus de executione, aut cui illa committitur, videtur requisius ut faciat omnia, quæ convenienter executionem, & sine quibus illa perfici non potest, argumento leg. cui jurisdictio 2. ff. de iurisdict. omnium judic.

15 Tertiò, aliae sunt exceptions, quæ impugnant sententiam, & illi opponuntur, ut exceptio nullitatis aut restitutioonis in integrum. De quibus Judge requisitus potest cognoscere, non tamen definire, sententiam latam à requirente esse nullam, vel rescindit debere; sed si eas videtur subsistere, debet ab executione supersedere, & processum, & causam plenè instructam remittere ad Judicem principalem, seu requirentem, ut illum definiat: quod si viderit non subsistere, illis non obstantibus debet ad executionem procedere. Ita docet Bart. in d. l. à Divo Pio, in princip. n. 9. Alexand. n. 10. & 11. Jaf. n. 16. Zasius in dict. §. sententiam, n. 5. Panormitanus in d. cap. *Pastoralis*, §. quia vero, num. 3. Felin. ex n. 17. de offic. & potest. judic. idem Felin. in cap. de cetero 5. n. 3. de sent. & re iud. Ancharran. in d. Clem. 1. n. 10. de sent. & re iud. Menoch. de arbitris, lib. 1. quest. 38. ex n. 11. late Afflict. in proam. Confit. ex n. 50. Minsyngier, breviter & clare complectens omnes causas, finz. obser. cent. 3. obser. 69. Farinac. in prax. crim. quest. 97. num. 74. cum seqg. & late ex n. 81. Peguera dec. 8. 2. par. ex n. 1. & 7. Cancer var. resol. 2. par. cap. 15. ex num. 14. Scaccia de appell. quest. 17. limit. 10. ex n. 47. Rodriguez de executione, cap. 2. n. 40. (Franc. Hieronym. de Leo dec. 168. ex n. 9. Barbos. in d. l. si Prator 75. in princip. ex num. 45. & in §. Marcellus, n. 7. & 63. & 104. Salgad. de Regia protect. par. 4. cap. 6. n. 24. & cap. 7. ex n. 18. 32. & 48. Surd. cons. 358. n. 14. & 15. lib. 3. Thuse. litter. E. concil. 485. num. 10. 14. & 15. lib. 3. Thuse. litter. E. concil. 485. num. 10. 14. & 15.) Probat hanc conclusionem Bartol. Primò ex text. in l. si Prator 75. §. Marcellus, ff. de iudic. & in cap. de cetero 5. de sentent. & re iudic. Deinde rationale, quoniam aliqui si posset requisitus Judge decidere exceptions nullitatis, aut restitutioonis in integrum contra sententiam latam à requirente, vel delegato, minor Judge, aut per revocaret, & infringere sententiam Judge maioris, aut paris, contra text. in l. nam magistratus 4. ff. de arbitris. & in l. ille à qua 13. §. temporesum, ff. ad Trebell. & in capit. cum inferior 16. de majorit. & obed.

Supposito autem tamquam vero, & indubitate, posse

SUMMA DISPUTATIONIS DECIMÆ OCTAVÆ.

- 1 Non potest fieri execuio in publico stipendio Officiale sicut nec in stipendio militum, nisi in subdium deficientibus aliis bonis.
- 2 Censendum est desicere alia bona, cum commodè capi non possint.
- 3 Non est censendum idoneus, qui possidet bona extra locum iudicis, ibidem.
- 4 Cum sit execuio in stipendio Officiale ob defectum aliorum bonorum, debet ei relinquiri tanta pars illius, quanta sufficiat ad illius vultum, & alimenta.
- 5 Medietas stipendi relinquit Officiali, presupposito, esse illi statutum salarium, ut iusta statuant.
- 6 Salarium sic debet constitui Officiali, ut post alimenta, & ordinaria impensis aliquid superest quotannis, quod in arca reponat, quo sit sue necessitudi, vel posteritati confultum, ibidem.
- 7 Salaria nunc Officialibus constituta non sufficiunt ad congrua alimenta, ibid.

DISPUTATIO XVIII.

Utrum execuio possit fieri contra Officiale publicum in stipendio, vel salario.

D Ico primò: Non potest fieri execuio in publico stipendio, vel salario Officialis, sicuti neque in stipendio militum, nisi in subdium deficientibus aliis bonis, ex quibus possit creditori satisficeri. Probatur ex text. in l. communis 40. iuxta communem intellectum, ff. de re iud. ubi Bart. Angel. Cumanus, Paulus, Alexand. Jason, & in l. stipendia 4. C. de execut. re iudic. ubi Baldus, Salictetus, Fulgenius. Idem probat text. in l. spem. 5. C. que res pign. oblig. possit. ubi Cynus, & cum iure communi convenit ius Castellæ in l. tit. 27. par. 3. ubi notat Gregorius, gloss. 6. & 8. Ripa in l. obligatione, n. 43. ff. de pignor. Joannes de Platea in l. per hanc diuinam 16. alia l. iubemus per hanc. §. si qua iamen, n. 1. C. de ergarione milit. annon. lib. 12. Maranta in speculo aureo, par. 6. tit. de executione, n. 44. & 45. Conarus comment. juris civilis, lib. 4. cap. 8. n. 9. Cabodus dec. 8. n. 32. 1. par. Duinas litter. E. regul. 275. lim. 4. Colerus de processib. execut. part. 2. cap. 3. ex n. 144. Alinius in praxi iudiciorum, §. 31. cap. 2. lim. 35. Mozius de contractibus, tractatu de pignorib. tit. de rebus, que pignori dari possunt, ex num. 28. Larrea decif. 85. n. 3. circa finem, par. 2. Et communites extendunt Doctores prædicti, quod statuitur de stipendis militum, & Officialium, ut simili ter intelligatur de salariis Doctorum legentium, de redditibus beneficiorum, de redditibus feudorum.

Notat tamen egregie, & singulariter Cumanus in dict. leg. communis, tunc censendum esse desicere alia bona, in quibus sit execuio, quando commodè capi non possunt, quia sunt valde remota, quamvis alibi extant. Quod confirmatur ex optima animadversione Baldi in l. sciendum 15. num. 7. versiculo Extra glossam quo, ff. qui satisfactio cogantur. Ubicat, quem non ex eo censeri idoneum, quod possidat immobilia extra locum iudicij: & quod censetur execuio legitimè facta, licet non sit facta de bonis extra territorium: & quemadmodum reus habens domicilium extra locum iudicij, & ab illo absens, excutiendus non est, ne possit agi contra fidejussionem, iuxta Authent. present. C. de fidejussion. ita neque res extra locum iudicij sita excutienda sunt sumpto argumento de personis ad res: idem repetit in leg. si q. 42. §. sed si cum seio, num. 8. ff. si cert. petat. ubi aut. i. scholasticus de Alemannia studens Perusii daret Perusii fidejussionem, etiam si predictus scholasticus in suo domicilio esset idoneus, & solvendo, si Perusii ubi agitur, nihil habeat, posse deveniri ad fidejussionem, non excuso, reo principaliter in sua patria, quia ubi exactio non est facilis, sed conventio est difficultis, reus non dicitur idoneus. Consentit Alexander cons. 84. n. 12. lib. 3. Hippolytus de Marsilius singulari 220. fidejussion. n. 3. Anton. Gabriel lib. 3. communis, tit. de fidejussionibus, concil. 1. n. 61. limit. 8. Que doctrina plane coadiuvatur ex textu in l. 1. ff. si quis in ius vocatus non ierit. Ubi si quis dat fidejussionem non suppositum jurisdictioni illius iudicis, ad quem vocatus est, haberet fidejussionem non dato. Ergo similiter qui habet bona non subjecta jurisdictioni iudicis, qui de causa cognituras effit, habebitur pro non idoneo, & non habente bona, argumento de personis ad res, quo uitur Bald. predictis locis, & de quo

Disput. Jur. de Judiciis. Tit. III.

Everardus in locis legalibus, loco 84. & Augustinus Barbosa loco 83. num. 1.

3 Dico secundò: cum executio facienda est in stipendio, vel salario Officialis publici ob defectum aliorum bonorum, debet eidem dimitti tanta pars stipendi, vel salarii, quanta sufficiat ad ejus viendum, & alimenta. Idem dicendum est de milite, beneficiario, feudatario, vel Doctorate legente. Ita sentiunt in l. spem. 5. C. que res pignor. obligat. posse. Cynus, Baldus, Angel. Salicet. Jason in d. l. commodis, num. 2. Ripa in d. l. obligacione, n. 43. ff. de pignor. & in l. miles n. 8. ff. de re jud. idem Baldus in cap. contingit 9. n. 28. de dolo. & contum. Gregor. Lopez in l. 3. iit. 27. part. 3. gloss. 8. Boerius deci. 226. n. 3. Additio ad Capellam Tholosanam deci. 246. num. 5. Rebuffus de privilegiis scholasticorum, num. 223. privil. 112. Lara in l. si quis a liberis. & solent. ex num. 33. ff. de liber. agnoscend. Parladorius lib. 2. re. quodit. cap. fin. 5. part. 8. 3. n. 32. in fin. Havia Volanno in Curia Philippica 2. part. 2. 5. num. 11. & 12. Villa diego in Politica, cap. 2. num. 79. Ratio hujus conclusionis est, ne Officialis, miles, feudatarius, Clericus subtrahantur à ministerio publico, Regio, vel Ecclesia, si illis defisi alimenta. Etenim operari, servire, & laborare non potest, qui non manducat, quemadmodum manducare non debet qui non operatur, & non laborat, juxta Paulum 2. ad Thessalonicens. cap. 3. num. 10. Item secundò, ne Officialis, miles, feudatarius, Clericus cogantur mendicare cum dedecore, & opprobrio sui ministerii, & officii. Ideo Salicetus post Baldum ait, dimitti Officiali hanc stipendi partem ob reverentiam debitam Republica, Clero vero ob reverentiam debitam Ecclesie. Juxta quam conclusionem vidi factam esse decisionem in Supremo Indiarum Conflito, die 31. Augusti 1621, circa executionem factam in salario cuiusdam Officialis Regii Provinciae, quam vocant Honduras, cui dimissa est medietas stipendi pro vietu. Ego item in hoc Regno sic judicavi, & practicavi in executione facta in stipendio cuiusdam militis ex iis, quos vocant Entrenidos, nam similiter iussi sequestrari medietatem stipendi, altera medietate illi dimissa, ut viveret.

4 Oportet ratiem animadvertere, praxim, & taxationem istam quantitatis stipendi, que relinquenda est Officiali pro vietu, videlicet, ut dimittatur illi medietas stipendi, quando fit executio in salario ob defectum aliorum bonorum, presupponere constitutum esse stipendum juxta normam, & modum, quem in ejus constitutione servandum esse à Rege, vel Republica statuit jura, & nota Doctores. Videlicet, ut tanta sit quantitas salarii, seu stipendi à Principe, vel Republica assignata Officiali, ut post alimenta, & ordinarias impensas, aliquid superest quotannis, quod in arca reponat, quo sit suæ senectuti, vel posteritari prospectum; id enim operarii quantumvis viles, dierim etiam operas suas locantes solent acquirere, & lucrari. Inquam vero esset Officialis publicos esse deterioris conditionis, quam viles operarios & quos mechanicos artifices. Ita viderit statuere l. per hanc 7. §. sexenti, Cod. de advocatis diversorum judicium. Facit l. jus alimentorum 3. in principio, versiculo. Modum, ff. ubi pupilli. educari. debet. Notant Menoch. de arbitriis libro secundo centur. 6. cas. 51. ex num. 10. Mastrillus de magistr. libro primo, cap. 21. ex n. 14. Illud enim, quod supereft in arca reponendum, possit, & deberet solvi creditoribus. Nam qui credito habet, aliquid incommoditatis pati debet, & arcere se, ut illis satisficiat, neque æquum est, ut condat pecuniam, afferans sibi quod creditoribus abest. At nunc salaria non ascendent ad congrua alimenta; neque sufficiunt ad victum ferre juxta necessitatem naturalem, nemus juxta decus, & honestatem dignitatibus debitam, tantum abest, ut superest quod reponatur in arca, & opus est semper aliunde suppleri indigentias. Praesertim cum stipendia, nec talia, qualia sunt, solvantur in hoc Regno Ministris suis temporibus, nisi tarde, & cum maxima difficultate, quasi gratis darentur, ex quo sit, ut multo minus ad victum sufficient, cum ex eo non parum excrescant impendia. Quæ omnia expenderet judex, qui executionem iubet fieri in stipendio Officialis, ne reddat cum inhabilem ad seruendum exercendumque suum ministerium. Pauperibus vaues ego sum, quia pauper amavi, dicebat Ovidius.

SUMMA DISPUTATIONIS DECIMÆNONÆ.
1 Distinguuntur diversi casus ad questionis disputationem.

- 2 Pro debito viri contracto ante matrimonium non potest fieri executio in bonis dotalibus, aut eorum fructibus, nisi quatenus superest satisfactis oneribus matrimonii.
- 3 Nemo obligatur ex alterius contractu.
- 4 Fructus dotis pertinent ad maritum.
- 5 Pro debito viri contracto constante matrimonio, non potest fieri executio in bonis dotalibus, aut eorum fructibus, nisi quatenus superest de oneribus matrimonii.
- 6 Contractu debito ex mala administratione primipilatus, sit executio in bonis dotalibus uxoris.
- 7 In rebus extradotalibus pro simili debito non potest fieri executio.
- 8 Debitum contractum pro sustinendis oneribus matrimonii, deficitibus aliis bonis viri solvendum est ex bonis dotalibus.
- 9 Pro debito uxoris contracto ante matrimonium potest fieri executio in bonis dotalibus in subsidium.
- 10 Cum potest satisficeri debito sine danno alterius creditoris, virandum est damnum alterius, & exempla.
- 11 Pro debito uxoris contracto ante matrimonium non fit executio in fructibus bonorum dotalium.
- Fructus dotis pertinent ad maritum matrimonio constante, ibidem.
- 12 Pro debito uxoris legitimè contracto constante matrimonio, non potest fieri executio in bonis dotalibus, aut eorum fructibus, possit tamen fieri in parafernaliis.
- 13 Mulier juxta jura militarum provinciarum non potest contrahere sine consensu, & licentia mariti. Si maritus renuit praefare consensum, potest cogi à judice ad illum praefandum, aut iudex potest illum praefare, ibid.
- 14 Mulier non potest contrahendo prejudicare marito. Optima cautela pro marito dante licentiam uxori ad contrahendum, ne sibi prejudicet, ibid.
- 15 Debitum uxoris ex ejus bonis solvendum est: bona parafernalia sunt uxoris.
- 16 Uxor per delictum non potest prejudicare marito. Qui non potest contrahendo prejudicare alteri, non potest etiam delinquendo, ibid.
- 17 Hoc non procedit in quinque delictis relatis in leg. quinque legibus, ff. de bon. damnat.
- 18 Limitatur quoque de jure Castella.
- 19 Pro debito communis viri, & uxoris, non potest fieri executio in rebus dotalibus in subsidium.
- 20 Pro debito communis viri, & uxoris, non potest fieri executio in subsidium in fructibus rerum dotalium.
- 21 In subsidium fit executio in dote pro parte debiti ad uxorem pertinente.
- 22 Stante statuto de societate bonorum lucratorum constante matrimonio ex lucris solvuntur debita communia viri, & uxoris, ubi quid servetur in Castella.
- 23 Si mulier renuntiet lucris, non est obligata ad solutionem debitorum contractorum à marito constante matrimonio, & limitatur.

DISPUTATIO XIX.

Utrum executio possit fieri in bonis dotalibus, aut eorum fructibus constante matrimonio?

D Ebitum conjugatorum, aut contractum est à viro, aut uxore, aut utroque; & ab illis, aut ante matrimonium, aut illo constante, qua distinctio ad quæstionis hujus dissolutionem præmittenda fuit necessaria.

Dico primo, pro debito viri contracto ante matrimonium non potest fieri executio in bonis dotalibus uxoris, neque in eorum fructibus, nisi quatenus superest post suppedita onera matrimonii, & ea excesserint. Ita sentiunt Bartoli, in l. à Divo Pio, 15. §. exequuntur itaque, Angelus ibi, in §. in venditione, num. 3. Imola n. 12. Paulus num. 3. Alexander num. 26. & 27. Jason num. 20. ff. de re judicata, Baldus in l. ob maritorum 2. ex principio, Salicetus num. 1. C. ne uxor pro marito, idem Salicetus in l. cum tibi 10. n. 3. C. qui potiores in pignor. habeant. Maranta in praxi, part. 6. titulo executione, num. 52. & 53. ubi tradit limitationem, Gamma deci. 200. ex num. 1. & dec. 366. ex num. 6. Franchis deci. 617. Cavalcanus dec. 31. n. 43. 1. part. Riccius collect. 1448. Barbosa in l. si constante 25. in principio, num. 47. ff. solut. matrim. Azeved. in leg. 9. n. 20. tit. 9. lib. 5. Recop. Matienzus in l. 7. tit. 3. gloss. 1. num. 2. & in l. 3. tit. 9. gloss. 7. num. 3. Recop. Antonius de Ama-

Disputatio XIX.

- Amato variar. resolute. libr. 2. resolut. 83. ex numer. 4. 3 Probatur aperte ex l. 1. ob maritorum, 2. l. cum te professores, 3. C. ne uxor pro marito. Certissimum enim est, ex alterius contractu neminem obligari. In fructibus vero quatenus sunt necessarii ad alimenta uxoris, executio non potest fieri non posse ex eo constat, quia manifestum est uxoris præjudicium, si illa caritura esset alimentis, dum fructus sua dotis ad ea deputati, leg. pro oneribus 20. Cod. de jur. dotal. in solvendis debitis mariti consumeretur, quod planè statuit in leg. ubi adhuc 29. Cod. ed. tit. Poſſe vero pro debito mariti fieri executionem in fructibus excedentibus onera matrimonii, & qui supersunt illis impletis, ut inde satiſ fit mariti creditoribus, probatur, quia fructus dotis ad maritum pertinet, & sunt bona ejusdem postea quæſita, leg. dotis fructus 8. in principio cum concordantibus allegatis in glossa ibi, ff. de jur. dot. Antonius de Amato dict. resolutione 33. ex num. 1. qui plurimos referri. Ergo in eisdem fructibus, ut in bonis mariti, potest fieri executio pro ejus debitis: hic autem cestat uxoris præjudicium, cum presupponamus, superesse post onera, & illa excedere, qui ex consequenti lucro creditorum illius cedere debent, ut significat textus in d. leg. ubi adhuc in fin. & docet Bart. in leg. si constante 25. in principio num. 104. Cumianus num. 3. ad fin. Alexander n. 38. Barbosa n. 47. ff. solut. matrim. Joannes Lupus in repetit. cap. per vestras, §. 20. ex n. 2. (& notabilis 3. in principio n. 4.) de donat. inter. Surdus de alimentis, tit. 1. quæſt. 35. n. 5. & 6. quæſt. 36. n. 12. & 13. Fontanell. de pab. nuptialib. tom. 2. clausula 6. gloss. 2. part. 2. n. 20. cum seqq. Giurba dec. 16. n. 18. Franchis dec. 617. n. 2. Mollesius ad confut. Neapolit. tom. 1. part. 6. quæſt. 5. n. 3. & conf. 11. n. 42. Amato ubi supra, ex num. 7. qui etiam loquuntur de casu, quo uxor est assecurata de sua dote super bonis mariti vestigentis ad inopiam, & tunc etiam dicunt, fructus bonorum dotalium, qui supersunt satisfactis oneribus matrimonialibus, cedere lucro mariti, & creditorum ejus, quidquid contrarium aſtruere conetur Lara in l. si quis à liberis, §. si quis ex his, ex num. 269. ff. de liber. agnosc.
- 5 Dico secundò: pro debito viri contracto constante matrimonio, non potest fieri executio in rebus dotalibus, neque in eorum fructibus, quatenus sunt necessarii ad sustinenda onera matrimonii. Verum si superesse fructus de oneribus matrimonii, in eis, ut in bonis viri, possit fieri executio. Ita sentiunt Antonius Gomez in leg. 78. Tauri num. 4. in fin. Thesaurus question. forens. lib. 4. quæſt. 3. Gamma deci. 200. Barbosa in d. l. si constante in principio. dict. num. 47. ff. solut. matrim. Hec conclusio probatur eisdem textibus, & rationibus, quibus procedens.
- 6 Limita eam primò, si debitum contractum sit ex mala administratione primipilatus, nam pro eo debito potest fieri executio in bonis dotalibus uxoris, prævia exécutione in bonis mariti, leg. sati 4. Cod. in quibus caus. pignus. tacit. contrah. ubi notat Baldus n. 3. Salicet. n. 3. Bart. Angelus, & Paulus ubi sup. Joannes de Platea in l. uxorem 1. Cod. de decurionib. lib. 10. Peregrinus de jure fisci, lib. 6. tit. 6. num. 2. & ibi num. 43. declarat, qui dicantur primipilarii, Capicis deci. 129. & vide bonam remissionem apud D. Joann. Solorzanum de Jure Indiarum, tom. 2. lib. 5. capit. unico, n. 129. & Corrasium miscellaneorum, leg. 5. cap. 4. Iustum Lipsium de militia Romana, lib. 2. Dialogo 8. Vulfsangum Laziom commentariorum Reipublice Romana, lib. 8. cap. 17. pag. 737. verb. Pilum.
- 7 Sublimita predictam limitationem, ut in rebus extra dotalibus uxoris propriis pro simili debito non possit fieri executio, l. 1. Cod. de prievid. fisci, ubi Bartolus num. 1.
- 8 Limita secundò si debitum contractum sit pro sufficiendis oneribus matrimonii, ut alendis liberis, aut uxori, nam solvendum est ex bonis dotalibus, aut eorum fructibus, si defunt alia bona viri, salvò jure uxori pro recuperanda à marito integra sua dote tempore soluti matrimonii, aut assecuranda eo constante in casu vergentia ad inopiam. Ita sentiunt Joannes de Platea in d. leg. uxorem in fin. argumento doctrinae Bartoli in leg. bis foliis 49. num. 3. ff. de condit. indebit. ubi ait, si quis det mutuum pecuniam pauperi, & existenti non solvendo, qui ex pecunia alimentari filios, possit agere contra filios qui habent fortis maternas, quem sequuntur est ibi Angelus num. 1. Romanus singul. 213. Cremenius singul. 37. Cepolla cedula 246. Joannes Lupus in repetit. Rubr. de donationibus inter. 8. 66. num. 5. & 6. & in leg. 61. Tauri num. 1. Cattilio ibidem, glossa in verb. Véfir, y come, Gamma dec. 366. ex numer. 6. Carrocus deci. 128. Surdus consil. 420. ex numer. 6. Carleval. de Judiciis, Tom. II.

CONSULTA
EXCLUSIVA
EN LA SALA